

185

defuncti essent reges iudeoz numq̄ queq̄ illoz adorandū magi quesierūt. Rō
qz nec quenq̄ eoz celo loquentē didicerūt. Ad secundā rñtē q̄ nō fuit stul
ticia qd̄ magi fecerūt. tū qz herodes non erat rex naturalis iudee. sed alienige
na. sed xpc̄. vnde non annunciabant regem extraneū. Cū in hoc non stultici
am sed ostenderūt firmitatē nobis ⁊ pstantiā fidei sue in xpo. adimplentes il
lud Nolite timere eos qui occidunt corpus. in qua in trepida annunciatōe p̄
figurabat pstantia gentiuz xpm vsqz ad mortē p̄sistentiū. Cū Cris. dicit sup
Matth. Cū considerabant regē futuz non timebant regē p̄ntez. Adhuc n̄ vi
derunt xpm ⁊ iam parati erant p̄ eo mori. Ad tertiā rñtē negado cō
sequentiā. Et rō ē qz hoc diuina dispositōe factū ē. Cū Aug. in sermone quo
dā ep̄hic. Stella q̄ magos p̄dixit ad locū vbi erat cū matre virgine ⁊ infans
poterat eos p̄ducere ad ciuitatē bethleē. in q̄ natus ē xpc̄ sed tū subtraxit se do
nec de ciuitate in q̄ xpc̄ nasceret ipsi etiā iudei interrogarēt ⁊ ipsi etiaz fm di
uine scripture testimoniu noiar ent. vt sic geminato testimonio p̄firmarent.
Itē Leo papa dicit. Et ardentiori fide expecterent quā ⁊ stelle claritas ⁊ pro
phetie manifestabat auctoritas. Ad quartā rñtē q̄ rō militaret si magi re
gē terrentū querentes venissent qd̄ non fecerūt. qz vt dicit Cris. sup Matthē
Si sic fuissent p̄fusi quia tanti timoris laborem sine causa suscepissent. vnde
nec adorassent nec munera obtulissent. Vnuc autē qz regem celestes querebāt
⁊ si nihil regalis excellentie in eo viderunt. tū solius stelle testimonio contenti
adorauerunt. Tulerunt ei boies ⁊ cognoscūt eum. ⁊ offerunt munera digm̄
tati xpi congruentia. Aluz q̄dem q̄ regi magno. Tibus qd̄ in dei sacrificio
ponit̄ immolant vt deo. Mirra qua mortuoz corpora condunt p̄bet tanq̄ p̄
salute oim mortuoz.

In dñica istra octauas epiphanię. est euāgelium. In illo tpe
Cum factus esset Iesus annoz duodecim Luce. 11. Circa quod possunt di
spitari seq̄ntes q̄stiones. Primo. Utz xps fm aliquā sapiāz. siue sciam p̄fice
rat. Secundo. Utz xps in gr̄a p̄fecerit. Tertio. Utz xpc̄ aliqd̄ ab hoibz
didicerit.

De primā questionem. qua queritur. Vtrū Christi
fm aliquā sapiam siue sciam p̄fecerit. sic p̄cedit. Et videt q̄ non.
Primo sic. Sicut em̄ fm sciam beatitudinis. vel fm scientiā infusam.
xpc̄ p̄gnouit oia ita fm sciam acq̄sitā. sed fm illas scias n̄ p̄fecit. q̄ nec fm
acq̄sitā. ⁊ p̄sequens fm nullā. Secundo sic p̄ficeret ē imperfectū. qz p̄fectū
additōz non recipit. sed in xpo n̄ ē ponere sciam. imperfectā. ergo fm nullā sci
entiā dicendus ē p̄fuisse. Tertio. Damascenus dicit. q̄ q̄ dicunt xpm sapi
entia ⁊ gr̄a p̄ficere vt additamentū sensus suscipientē non venerant vnionē
sed non venerari vnionē ē impiuz. ergo impiuz ē dicere q̄ scia siue sapia p̄f
ecerit. In opposituz ē euāgelium p̄ns. vbi dicit Luce. 11. q̄ Iesus p̄ficebat sa
pientia ⁊ etate. R̄tēo dicendus sub tribus p̄ct̄ omnibus. Prima ē. Quā i xpo
dicunt̄ fuisse quoz scientie. Prima ē diuina ⁊ mercata. de ista patet. qz cum i
xpo ponant̄ due nature p̄fecte fm vnā quāqz in eo ē ponenda sapientia siue